

IN MEMORIAM

Kanunnik Raymond ROELANDTS

[Terug naar overzicht jaarboek 1995-1996](#)

Door [Joz. Verlinden](#)

Penningmeester "Ten Boome"

Op de 12de december 1995, het feest van de heilige Lucia, het vroegere midwinter, stierf in de H. Familiekliniek te Reet, gemeente Rumst, kanunnik Raymond ROELANDTS, veertien dagen voor zijn 83ste verjaardag.

Geboren te Boom op de 27ste december 1912, feest van Sint-Jan, de lievelingsleerling van de Heer, was hij nog geen twee jaar oud, toen de Eerste-Wereldoorlog uitbrak. Hij liep, zoals de meesten in de Rupelstreek, tot zijn veertiende school en ging dan uit werken.

Maar, "de sociale ellende, van zijn geboortestreek deed hem als jonge klerk in een financiële instelling kiezen voor de Kajottersbeweging van mgr. Cardijn.

Zijn priesterroeping is in niet geringe mate te danken aan de bezieling van deze eerste lichterling kajotters", schreef terecht de standaard van de 15de december 1995 in zijn in memoriam. Op zijn twintigste leerde hij Latijn en werd in 1937 priester gewijd.

Kanunnik ROELANDTS heeft als priester een rijk gevulde loopbaan gekend, hoewel hij nooit tot pastoor is benoemd geweest. Als leraar in het college te Vilvoorde en proost van de Jong-KAJ van het verbond Brussel, als onderpastoor van de H.-Familieparochie te Borgerhout en aalmoezenier van het VVKS, als proost der christelijke sociale werken, als directeur van

“Kerk en Leven”, het interdiocesane parochieblad en als titulair Kanunnik van het Kathedraal-kapittel van Antwerpen, heeft hij steeds het beste van zichzelf gegeven.

Hij bezat de grote gave om moeilijke zaken gemakkelijk in te studeren en ze op een eenvoudige waardige wijze aan anderen mee te delen.

Hij bleef tot zijn 75ste op post. En daarna nam hij ook nog geen rust. want, “gretig zocht Roelandts zijn Boomse wortels weer op”. Een tijdlang schreef hij voor de decanale editie van zijn geboortestad en altijd bleef hij vanop de zijlijn een attente en steunende toeschouwer van het vernieuwde “Kerk en Leven”.

Ijverig gooide hij zich ook op de plaatselijke geschiedenis, hielp zolang hij kon en niemand tot last werd mee in het parochiewerk.

Na ernstige hartklachten was hij zich goed bewust dat zijn laatste levensfase aangebroken was, wat hem eerder met rust vervulde. Tijdens ons laatste gesprek zei kanunnik Roelandts dat hij zijn lichaam “aan de wetenschap” zou schenken¹Het lichaam werd inderdaad aan de wetenschap geschonken . “Niet omdat ik een materialist ben of niet geloof dat er na dit leven nog iets is, maar juist omdat ik geloof in de verrijzenis van dat lichaam. Ik durf het haast niet te zeggen, maar ik zit te popelen om nog eens met Cardijn te klappen...”, aldus Jo CORNILLE in zijn In Memoriam in “Kerk en Leven” van de 3de januari 1996.

Met hem verliest TEN BOOME een trouwen gedreven lid, zijn geboortedorp BOOM een vurig bewonderaar, de Kerk een priester als een “rots in de branding”, de gehele gemeenschap een eerlijk en een sociaal-bewogen man.

Wij houden zijn gedachtenis in ere.

Et erit in pace memoria eius.